

יום א', כ"א ב תשס"ד (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **כ"א באדר**, לפני 15 שנה, בשנת תשמ"ט (1989-5749), **נמסר אזור טאבה לידי מצרים**. זמן קצר לאחר מכן, הודיעו המצרים על סגירת כפר הנופש של רפי נלסון, משום שצורת הבילוי בו נוגדת את ערכי האסלאם....
הסעיף הראשון באמנת השלום בין ישראל למצרים קרא: **ישראל תוציא את כל כוחותיהם המזוינים ואזרחיה מסיני אל מעבר לגבול הבינלאומי בין מצרים ובין ארץ ישראל המנדטורית, ננקבע בפרוטוקול הנספח (נספח 1), ומצרים תחיל מחדש ריבונותה המלאה על סיני.**
סעיף 2 באמנה ציין: הגבול הקבוע בין מצרים ובין ישראל הוא הגבול הבינלאומי המוכר בין מצרים ובין שטח ארץ ישראל המנדטורי לשעבר כמתואר במפה שבנספח 2, בלי שיהא בכך משום קביעה מוקדמת כלשהי בסוגיית מעמדה של רצועת עזה. הצדדים מכירים גבול זה כאסור בפגיעה. כל אחד יכבד את שלמותו הטריטוריאלית של זולתו, לרבות מימי החופין והמרחב האווירי שלו.

בעת סימון הגבול, התעוררו 15 נקודות מחלוקת בין ישראל למצרים. עבור מרביתן נעו ההבדלים בין שני הצדדים בין מטרים ספורים לכמה מאות מטרים. המחלוקת העיקרית נסבה סביב טאבה, שטח של פחות מ- 1 קמ"ר, דרומית לאילת, שבו היה לישראל מלון ('הסונסטה') וכפר הנופש [הנ"ל]. הבוררות הבין-לאומית בנושא טאבה... פירסמה את מסקנותיה בספטמבר 1988. ישראל הפסידה בבוררות זו והצטרפה למסור את ה'מובלעת' הזעירה לריבונות מצרית.

[<http://www.snunit.k12.il/peace/doc048.html>]

[<http://www.therightroadtopeace.com/infocenter/Heb/SarielB-Sinai.html>]

הלו"ז ביישוב הסכסוך בעניין טאבה: [ספר המאה]

ב' באייר תשמ"ב (25 באפריל 1982) – **גמר החזרת חצי-האי סיני למצרים**, בהתאם לחוזה השלום. תושבי ימית שסירבו להתפנות ותומכיהם, מפונים בכוח. דחפורים הורסים עד היסוד את העיר. נותרה המחלוקת בין ישראל למצרים על שטח קטן בטאבה.
ה' בשבט תשמ"ה (27 בינואר 1985) – **בבאר-שבע נפתחות השיחות** בין ישראל למצרים על עתיד טאבה.

[**זווית אישית:** אותו יום חגגנו את סעודת הבר-מצוה של בננו הבכור. החגיגה הועברה ממלון אחר בבאר-שבע בעקבות גל העליה מאתיופיה באותם הימים ב'מבצע משה'. המלון הראשון נתבקש להפוך ל"מרכז קליטה" לעולים אלה וכתוצאה מכך לא היה פנוי לערוך את הסעודה כמסוכם מראש. הם העבירו את האירוע למלון אחר בעיר, 'נאות מדבר'. מבלי שידעו על כך, שיחות טאבה היו מיועדות להיפתח במלון זה לאותו יום של הבר-מצוה. ואכן, שני האירועים התקיימו במלון, עם שוטרי ישראל מחזיקים שלטים ביד לכוון את ציבור האורחים שלנו לאולם הסעודה...]

ג' תשרי תשמ"ו (18 בספטמבר 1985) – **מחריף המתח בקואליציה** סביב עניין טאבה. העבודה תומכת בהסכם פשרה עם המצרים. הליכוד נגד.

כ"ה סיון תשמ"ו (2 ביולי 1986) – **המתווך האמריני לעניין טאבה**, אברהם סופר, בא לשיחות בישראל. **ו' אלול תשמ"ו (10 בספטמבר 1986)** – **ישראל ומצרים חותמות על שטר הבוררות** בעניין טאבה. **ו' כסלו תשמ"ז (8 בדצמבר 1986)** – **נפתחו שיחות הבוררות** בין ישראל למצרים בעניין טאבה. **י"ח בתשרי [=חזה"מ סוכות] תשמ"ט (29 בספטמבר 1988)** – **הבוררות** בין ישראל למצרים בעניין הגבול בטאבה **מסתיימת**. הפסיקה מאשרת את הגירסה המצרית.

כ"ז טבת תשמ"ט (4 בינואר 1989) – **מסתיימת עבודת סימון הגבול בטאבה**.

כ"ד שבט תשמ"ט (30 בינואר 1989) – **דגל מצרים מונף** בטאבה, לצד דגל ישראל.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום א', כ"א ב תשס"ד (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כ"א אדר א' תשמ"ט (26 בפבר') – טאבה מוחזרת למצרים. סוכם עניין הפיצויים למלון ולכפר הנופש.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל